

දික්කසාද නීතිය පිළිබඳ මූලික දැනුවත්භාවය

හැඳින්වීම

විවාහය අවසන් කිරීම යනු පුද්ගලික හා පවුල් ජීවිතයට දැඩි බලපෑමක් ඇති කරන නීතිමය ක්‍රියාවලියකි. එය හුදෙක් දෙදෙනෙකුගේ එකඟතාවයෙන් හෝ වෙනත් ජීවත් වීමකින් පමණක් නිතරම නැවැත්විය නොහැකිවේ. විවාහය නිතරම නැවැත්විය හැකිවීමට අදාළ අධිකරණ ක්‍රියාවලිය අනුගමනය කර, අවසානයේ අධිකරණ නියෝගයක් ලබාගත යුතුය.

මෙම ලිපියේ විශේෂ අවධානය යොමු කරන්නේ 2024 අංක 43 දරන සිවිල් නඩු විධාන සංග්‍රහය (සංශෝධන) පනත දික්කසාද නඩුවකට බලපාන ආකාරය පිළිබඳවය. මුලින්ම අවධාරණය කළ යුතු වැදගත් කරුණ වන්නේ, එම පනත දික්කසාදය ලබාදෙන නව හේතු හඳුන්වා දෙන හෝ විවාහ නීතියේ මූලික ප්‍රතිපත්ති වෙනස් කරන පනතක් නොවන බවයි. එය ප්‍රධාන වශයෙන් සිවිල් නඩු පවත්වාගෙන යන ආකාරය—විශේෂයෙන් පාර්ශ්වයන්ට දැනුමදීම සහ ලේඛන භාරදීම—නවීකරණය කරයි.

වැදගත් සටහන: මෙය සාමාන්‍ය දැනුවත් කිරීම සඳහා පමණි. එක් එක් නඩුවේ කරුණු, විවාහය ලියාපදිංචි කර ඇති නීතිය, දරුවන්, දේපළ හා සාක්ෂි අනුව නීතිමය ප්‍රතිඵල වෙනස් විය හැක. නඩුවක් ගොනු කිරීමට හෝ පිළිතුරු දීමට පෙර ශ්‍රී ලංකාවේ නීතිඥයෙකුගෙන් හෝ නීති ආධාර සේවාවකින් උපදෙස් ලබාගැනීම සුදුසුය.

1. දික්කසාදය යනු කුමක්ද?

දික්කසාදය යනු වලංගු විවාහයක් අධිකරණ ක්‍රියාවලියක් මගින් විසුරුවා හැරීමයි. දික්කසාද නියෝගය ලබාදෙන තෙක් දෙදෙනා නීතිය ඉදිරියේ විවාහකයින් ලෙස සැලකේ. වෙනම නිවාසවල ජීවත් වීම, දිගු කලක් කතා නොකිරීම, පවුල් ගැටලු ඇතිවීම හෝ දෙපාර්ශ්වයම වෙන්වීමට කැමැත්ත පළ කිරීම පමණක් විවාහය අවසන් නොවේ.

දික්කසාද නඩුවකදී අධිකරණය සාමාන්‍යයෙන් සලකා බලන්නේ:

- විවාහය වලංගු වී ඇති බව;
- අදාළ පාර්ශ්වයන්ගේ අනන්‍යතාව සහ ලිපිනය;
- විවාහය අදාළ නීතිය යටතේ පාලනය වන්නේ කෙසේද;
- දික්කසාදයට නිතරම නැවැත්විය හේතුවක් සහ එය සනාථ කරන සාක්ෂි තිබේද;
- දරුවන්ගේ භාරකාරත්වය, නඩත්තුව සහ සුභසාධනය;
- බිරිඳ/සැමියාගේ නඩත්තුව, දේපළ හා වෙනත් අතරතුර සහන;
- නඩුව නිසි ලෙස අනෙක් පාර්ශ්වයට දැනුම දී තිබේද.

2. ශ්‍රී ලංකාවේ දික්කසාදයට අදාළ නීතිමය පසුබිම

ශ්‍රී ලංකාවේ සියලුම විවාහ එකම නීතියකින් පාලනය නොවේ. විවාහය සිදුකර ඇති ආකාරය අනුව අදාළ නීතිය වෙනස් විය හැක.

2.1 සාමාන්‍ය විවාහ නීතිය

සාමාන්‍ය විවාහ බොහෝවිට විවාහ ලියාපදිංචි කිරීමේ ආඥාපනත යටතේ පාලනය වේ. එවැනි විවාහයක දික්කසාද නඩුවකදී ශ්‍රී ලංකා නීතිය යටතේ පිළිගත් දික්කසාද හේතුවක් පෙන්වා දී එය සාක්ෂි මගින් සනාථ කළ යුතුය.

2.2 උඩරට නීතිය යටතේ විවාහ

උඩරට නීතිය යටතේ සිදුකළ විවාහ සඳහා උඩරට විවාහ හා දික්කසාද පනත අදාළ විය හැක. එහි ක්‍රියාපටිපාටි සහ දික්කසාද හේතු සාමාන්‍ය විවාහ නීතියට වඩා වෙනස් විය හැක.

2.3 මුස්ලිම් විවාහ

මුස්ලිම් විවාහ සහ දික්කසාද සම්බන්ධයෙන් මුස්ලිම් විවාහ හා දික්කසාද පනත සහ ඒ යටතේ ක්‍රියාත්මක වන ආයතනික ක්‍රමවේද අදාළ විය හැක. එබැවින් සෑම විවාහයකටම එකම පියවර යෙදිය නොහැක.

පළමු ප්‍රායෝගික පියවර වන්නේ ඔබගේ විවාහය කුමන නීතියක් යටතේ ලියාපදිංචි කර තිබේද යන්න තහවුරු කිරීමයි.

3. සාමාන්‍ය නීතිය යටතේ දික්කසාදයට පෙන්නුම් යුතු මූලික හේතු

සාමාන්‍ය නීතිය යටතේ දික්කසාදය ලබාගැනීම සාමාන්‍යයෙන් පදනම වන්නේ පහත ආකාරයේ පිළිගත් හේතු මතය. නඩුවේ නිශ්චිත කරුණු අනුව හේතු එකක් හෝ කිහිපයක් ඉදිරිපත් කළ හැකිද යන්න නීතිඥයෙකු විසින් තීරණය කළ යුතුය.

3.1 විවාහයෙන් පසු සිදුවූ අනාවාරය

විවාහය පවතින කාලය තුළ එක් පාර්ශ්වයක් වෙනත් පුද්ගලයෙකු සමඟ ලිංගික සම්බන්ධතාවක් පවත්වා ඇති බවට චෝදනා කිරීම පමණක් ප්‍රමාණවත් නොවේ. එම කරුණ සනාථ කිරීමට පිළිගත හැකි සාක්ෂි තිබිය යුතුය.

3.2 ද්වේෂසහගත අත්හැර යාම

එක් පාර්ශ්වයක් සාධාරණ හේතුවක් නොමැතිව අනෙක් පාර්ශ්වය අත්හැර යාම, විවාහ ජීවිතය නැවත ආරම්භ කිරීමට සැලැකැත්තක් නොපෙන්නීම සහ එම තත්ත්වය නීතියෙන් පිළිගන්නා ආකාරයට සනාථ වීම ද්වේෂසහගත අත්හැර යාමක් ලෙස ඉදිරිපත් විය හැක.

3.3 ව්‍යුහගත හෝ constructive අත්හැර යාම

එක් පාර්ශ්වයක් ගෘහස්ථ හිංසනය, දැඩි මානසික හිරිහැර, අනාරක්ෂිත තත්ත්ව හෝ විවාහ බැඳීමේ මූලික වගකීම උරපතළ ලෙස කඩකිරීම නිසා අනෙක් පාර්ශ්වයට එකට ජීවත් විය නොහැකි තත්ත්වයක් ඇති

කරන්නේ නම්, පීඩාවට පත් පාර්ශ්වය නිවසින් ඉවත්වීම පිළිබඳව වෙනස් නීතිය තර්ක ඉදිරිපත් කළ හැක. මෙය තත්ත්වය අනුව තීරණය වන සංකීර්ණ කරුණකි.

3.4 විවාහය සිදුවන අවස්ථාවේ තිබූ සුව කළ නොහැකි ලිංගික අසමර්ථතාව

විවාහය සිදුවන අවස්ථාවේ සිටම පාර්ශ්වයකට විවාහ ජීවිතයේ මූලික ලිංගික සමබන්ධතාව පවත්වාගෙන යාමට සුව කළ නොහැකි ලෙස නොහැකිව තිබීම, අදාළ නීතිය පරීක්ෂණ සහ වෛද්‍ය සාක්ෂි යටතේ වැදගත් විය හැක.

3.5 හේතුව සහ සාක්ෂිය අතර වෙනස

“අපි සතුවත් නොසිටියෙමු” , “අපි ගැළපෙන්නේ නැත” , “අපි දෙදෙනාම වෙන්වීමට කැමතියි” යන කරුණු ජීවිතයේ සැබෑ ගැටලුවක් පෙන්නුවත්, සාමාන්‍ය නීතිය යටතේ දික්කසාදය ලබාදීමට නීතියෙන් පිළිගත් හේතුවක් සහ එය සනාථ කරන සාක්ෂි අවශ්‍ය විය හැක.

4. දික්කසාද නඩුවක සාමාන්‍ය ක්‍රියාපටිපාටිය

4.1 නීතිය උපදෙස් ලබාගැනීම

නඩුවක් ගොනු කිරීමට පෙර විවාහ සහතිකය, පාර්ශ්වයන්ගේ ලිපින, දරුවන් පිළිබඳ තොරතුරු, දේපළ තොරතුරු සහ දික්කසාද හේතුවට අදාළ සාක්ෂි නීතිඥයෙකු සමඟ සමාලෝචනය කළ යුතුය.

4.2 අධිකරණ බලය තීරණය කිරීම

නඩුව ඉදිරිපත් කළ යුතු අධිකරණය තීරණය වන්නේ පාර්ශ්වයන්ගේ පදිංචිය, විවාහය සිදුවූ ස්ථානය, දේපළ හා අදාළ විශේෂ නීති අනුව විය හැක. වැරදි අධිකරණයක නඩුව ගොනු කිරීමෙන් කාලය හා වියදම වැඩි විය හැක.

4.3 නඩු පෙත්සම සහ ඉල්ලීම

පෙත්සමේ විවාහය, දරුවන්, පාර්ශ්වයන්ගේ ලිපින, දික්කසාදයට පදනම වන කරුණු සහ ඉල්ලා සිටින සහන පැහැදිලිව දැක්විය යුතුය. ඉල්ලීමවලට දික්කසාද නියෝගය, දරුවන්ගේ භාරකාරත්වය, නඩත්තුව, අතුරු නියෝග සහ නඩු ගාස්තු ඇතුළත් විය හැක.

4.4 විරුද්ධ පාර්ශ්වයට දැනුමදීම

නඩුව ගොනු කළ පසු අනෙක් පාර්ශ්වයට නඩුව පිළිබඳ නිසි දැනුමදීමක් කළ යුතුය. මෙය අධිකරණයේ සාධාරණ ක්‍රියාදාමයේ මූලික අංගයකි.

4.5 පිළිතුරු දීම සහ විභාගය

විරුද්ධ පාර්ශ්වයට පිළිතුරු දීමට අවස්ථාව ඇත. කරුණු විවාදයට ලක්වන්නේ නම් සාක්ෂි කැඳවා විභාගයක් පැවැත්විය හැක. අවසානයේ අධිකරණය කරුණු හා සාක්ෂි මත නියෝගයක් ලබාදේ.

5. 2024 අංක 43 පනතේ ප්‍රධාන වැදගත්කම

5.1 පනතේ සීමාව

2024 අංක 43 දරන පනතේ නම සිවිල් නඩු විධාන සංග්‍රහය සංශෝධනය කිරීමේ පනතයි. එම නිසා එහි මූලික අරමුණ වන්නේ දික්කසාදයට හේතු හඳුන්වාදීම නොව, සිවිල් නඩුවක් පවත්වාගෙන යාමේ නීතිමය යාන්ත්‍රණය යාවත්කාලීන කිරීමයි.

විශේෂයෙන් පනත මගින්:

- “ඉලෙක්ට්‍රොනික” යන අදහස ඉලෙක්ට්‍රොනික ගනුදෙනු පනතේ අර්ථයට සමබන්ධ කරයි;
- පාර්ශ්වයන්ගේ ලියාපදිංචි ලිපිනය, ජංගම දුරකථන අංක සහ විද්‍යුත් තැපැල් ලිපිනය වැනි සමබන්ධතා තොරතුරු වැදගත් කරයි;
- නීතිමය ලේඛන, දැනුම්දීම සහ සිතාසි තැපෑලෙන්, කුරියර් සේවාවෙන් හෝ ඉලෙක්ට්‍රොනික ක්‍රමයකින් භාරදීමේ පදනම සකස් කරයි;
- සිතාසි භාරදුන් බවට පිළිගැනීම, අත්සන, ඇහිලි සලකුණ හෝ භාරගත් තැනැත්තා පිළිබඳ වාර්තාවක් තබාගැනීම සමබන්ධ ක්‍රමවේද දක්වයි;
- සාමාන්‍ය ක්‍රමයෙන් භාරදීම අසාර්ථක වූ අවස්ථාවල විකල්ප භාරදීමේ ක්‍රම සඳහා අධිකරණයට බලය ලබාදෙයි;
- රටින් පිටත සිටින පාර්ශ්වයකට දැනුම්දීම සහ ලේඛන භාරදීම සමබන්ධ විධිවිධාන නවීකරණය කරයි;
- සිතාසි සහ අනෙකුත් ලේඛන භාරදීම පිළිබඳ සාක්ෂි, වාර්තා සහ ප්‍රකාශ අධිකරණයට ඉදිරිපත් කිරීමේ ක්‍රමය විධිමත් කරයි.

5.2 දික්කසාද නඩුවක ලිපිනයේ වැදගත්කම

දික්කසාද නඩුවකදී අනෙක් පාර්ශ්වයට සිතාසි භාරදීම අත්‍යවශ්‍යය. නව සංශෝධන අනුව ලියාපදිංචි ලිපිනය පමණක් නොව, ලියාපදිංචි ජංගම දුරකථන අංකය සහ විද්‍යුත් තැපැල් ලිපිනය වැනි තොරතුරුද ප්‍රායෝගිකව වැදගත් වේ.

එබැවින් නඩුවක් ගොනු කරන පාර්ශ්වය හැකි තරම නිවැරදිව පහත තොරතුරු ලබාදිය යුතුය:

- අනෙක් පාර්ශ්වයේ වර්තමාන පදිංචි ලිපිනය;
- අවසන් වරට දැන සිටි ලිපිනය;
- ලියාපදිංචි ජංගම දුරකථන අංකය;
- විද්‍යුත් තැපැල් ලිපිනය;
- සේවා ස්ථානය හෝ ව්‍යාපාරික ස්ථානය;
- විදේශගතව සිටි නම් විදේශ ලිපිනය සහ අනන්‍යතා තොරතුරු.

5.3 ඉලෙක්ට්‍රොනික භාරදීම යනු සරල WhatsApp පණිවිඩයක් නොවේ

පනත ඉලෙක්ට්‍රොනික ක්‍රමවලට ඉඩ සලසන නමුත්, ඕනෑම පෞද්ගලික පණිවිඩයක් ස්වයංක්‍රීයව නිත්‍යානුකූල සිතාසි භාරදීමක් බව අදහස් නොවේ. අදාළ ලේඛනයේ ආකෘතිය, භාරදීමේ ක්‍රමය, අධිකරණ නියෝගය සහ භාරදුන් බව සනාථ කරන වාර්තා වැදගත් වේ.

නීතිඥයෙකු හෝ අධිකරණ නිලධාරියෙකු මගින් නීතියට අනුකූලව සිදුකරන ඉලෙක්ට්‍රොනික භාරදීම සහ පාර්ශ්වයක් තමන්ම යවන සාමාන්‍ය ඊමේල් පණිවිඩයක් එක සමාන නොවේ.

5.4 විදේශගත පාර්ශ්වයන්

දික්කසාද නඩුවක එක් පාර්ශ්වයක් විදේශගතව සිටී නම්, ලිපිනය සොයාගැනීම සහ නිසි දැනුමදීම විශාල ප්‍රායෝගික ගැටලුවක් විය හැක. 2024 අංක 43 පනතේ විධිවිධාන අනුව විදේශගත පාර්ශ්වයකට ලේඛන භාරදීමේ ක්‍රම, අනන්‍යතාව තහවුරු කිරීම සහ ඇතැම් අවස්ථාවල බලයලත් නිලධාරියෙකු ඉදිරියේ අත්සන් කිරීම පිළිබඳ කරුණු සලකා බැලිය හැක.

විදේශගත පාර්ශ්වයක් සම්බන්ධ නඩුවකදී නම්, විදේශ ගමන් බලපත්‍ර අංකය, විදේශ ලිපිනය, ඊමේල් ලිපිනය සහ නිත්‍යානුකූල නියෝජිතයා පිළිබඳ තොරතුරු නිවැරදිව ඉදිරිපත් කිරීම විශේෂයෙන් වැදගත් වේ.

6. පාර්ශ්වය සොයාගත නොහැකි නම් කුමක් සිදුවේද?

සිතාසි භාරදීමට නොහැකි වූ විට “ඔහු/ඇය සොයාගත නොහැක” යනුවෙන් පමණක් නඩුව ඉදිරියට ගෙන යා නොහැක. සාමාන්‍යයෙන් අධිකරණයට පෙත්විය යුත්තේ:

1. අවසන් වරට දැන සිටි ලිපිනය සොයා බැලූ බව;
2. තැපෑල, කුරියර් හෝ අදාළ ඉලෙක්ට්‍රොනික ක්‍රම අත්හදා බැලූ බව;
3. භාරදීම අසාර්ථක වූ ආකාරය;
4. පාර්ශ්වය විදේශගතව සිටින බවට හෝ ලිපිනය නොදන්නා බවට ඇති තොරතුරු;
5. අධිකරණය ඉල්ලා සිටින දිවුරුම් ප්‍රකාශ, වාර්තා හෝ වෙනත් සාක්ෂි.

එම කරුණු සලකා බලා අධිකරණය විකල්ප භාරදීමක්—උදාහරණයක් ලෙස ප්‍රසිද්ධ ස්ථානයක දැනුමදීමක්, ලේඛනයක් තබාදීමක් හෝ පුවත්පත් දැන්වීමක්—අනුමත කළ හැක. මෙය අධිකරණයේ අභිමතය මත සිදුවන අතර, පාර්ශ්වයක් තමන්ම තීරණය කර කළ හැකි ක්‍රියාවක් නොවේ.

7. Ex parte නඩුවක් සහ එහි සීමාවන්

විරුද්ධ පාර්ශ්වයට නිසි ලෙස දැනුමදී තිබියදී ඔහු/ඇය අධිකරණයට නොපැමිණෙන්නේ නම්, නඩුව ඒකපාර්ශ්විකව—ex parte—විභාගයට යා හැක. එහෙත් ඒ සඳහා පළමුව නිසි දැනුමදීම සිදු වී ඇති බව අධිකරණය සෑහීමකට පත්විය යුතුය.

වැරදි ලිපිනයකට සිතාසි යැවීම, භාරදුන් බවට වාර්තාවක් නොමැති වීම හෝ පාර්ශ්වය හිතාමතාම නොදැනුවත් කිරීම වැනි කරුණු පසුව නඩු තීන්දුවට අභියෝග කිරීමට හේතු විය හැක. ඒ නිසා “අනෙක් පාර්ශ්වය අධිකරණයට නොපැමිණි නිසා දික්කසාදය ස්වයංක්‍රීයව ලැබේ” යන අදහස වැරදිය.

Ex parte නඩුවකදී පවා දික්කසාදයට නීත්‍යානුකූල හේතුව සහ එය සනාථ කරන සාක්ෂි ඉදිරිපත් කිරීම අවශ්‍ය විය හැක.

8. දරුවන්, නඩත්තුව සහ ආරක්ෂාව

දික්කසාදය පමණක් නඩුවේ එකම කරුණ නොවේ. දරුවන් සිටි නම්, ඔවුන්ගේ සුභසාධනය අධිකරණයේ ප්‍රමුඛ සලකා බැලීමක් වේ. පහත කරුණු සඳහා අතුරු හෝ අවසාන නියෝග ඉල්ලා සිටිය හැක:

- දරුවන්ගේ තාවකාලික හෝ ස්ථිර භාරකාරත්වය;
- දරුවන් හමුවීමේ සහ සම්බන්ධතා පවත්වාගැනීමේ අයිතිය;
- පාසල්, වෛද්‍ය සහ දෛනික වියදම;
- බිරිදට, සැමියාට හෝ දරුවන්ට නඩත්තුව;
- ගෘහස්ථ හිංසනයෙන් ආරක්ෂාව;
- දේපළ විකිණීම හෝ මාරු කිරීම වැළැක්වීම.

මෙම ඉල්ලීම දික්කසාද නඩුවේ ප්‍රධාන ඉල්ලීමෙන් වෙනස් නීතිමය පදනම මතද ඉදිරිපත් කළ හැක. හදිසි අනතුරක් හෝ හිංසනයක් තිබේ නම් දික්කසාද නඩුව අවසන් වන තෙක් බලා නොසිට අදාළ ආරක්ෂණ ක්‍රියාමාර්ග ගත යුතුය.

9. සුදානම් කරගත යුතු ලේඛන සහ සාක්ෂි

නඩුවේ කරුණු අනුව වෙනස් විය හැකි නමුත්, සාමාන්‍යයෙන් පහත දෑ ප්‍රයෝජනවත් වේ:

- විවාහ සහතිකයේ මුල් පිටපත හෝ සහතික කළ පිටපත;
- දරුවන්ගේ උප්පැන්න සහතික;
- පාර්ශ්වයන්ගේ හඳුනාගැනීම/ගමන් බලපත්‍ර තොරතුරු;
- අවසන් ලිපිනය සහ වර්තමාන ලිපිනය පිළිබඳ තොරතුරු;
- ලිපි, ඊමේල්, පණිවිඩ සහ වෙනත් සන්නිවේදන සාක්ෂි;
- පොලිස් පැමිණිලි, වෛද්‍ය වාර්තා හෝ ආරක්ෂණ නියෝග;
- බැංකු, ආදායම හා වියදම ලේඛන;
- දේපළ ඔප්පු සහ ණය ලේඛන;
- සාක්ෂිකරුවන්ගේ නම් සහ සම්බන්ධතා තොරතුරු.

ඩිජිටල් සාක්ෂි වෙනස් නොකර මුල් ආකෘතියෙන් තබාගැනීම, දිනය හා වෙලාව සටහන් කිරීම සහ ඒවා ලබාගත් ආකාරය නීතිඥයාට පැහැදිලි කිරීම වැදගත්ය.

10. සාමාන්‍යයෙන් සිදුවන වැරදි

10.1 වෙන්වී සිටීමෙන් විවාහය අවසන් බව සිතීම

වෙන්වී ජීවත් වීම දික්කසාද නියෝගයක් නොවේ.

10.2 හේතුවක් නොමැතිව නඩුවක් ගොනු කිරීම

නීතියෙන් පිළිගත් හේතුවක් සහ සාක්ෂි නොමැතිව නඩුව ගොනු කළහොත් කාලය හා මුදල් වැය වී නඩුව අසාර්ථක විය හැක.

10.3 වැරදි ලිපිනයක් ලබාදීම

නිවැරදි ලිපිනය නොදැනුවත්ව හෝ හිතාමතාම නොදීමෙන් සිතාසි භාරදීමේ ගැටලු සහ නඩු තීන්දුවේ වලංගුභාවය පිළිබඳ ගැටලු ඇති විය හැක.

10.4 සමාජ මාධ්‍ය පණිවිඩයක් නිල දැනුමදීමක් ලෙස සැලකීම

පනතේ ඉලක්කවෛනික ක්‍රම පිළිබඳ විධිවිධාන තිබුණත්, අධිකරණ ක්‍රමවේදය අනුගමනය නොකර යථා පණිවිඩයක් පමණින් නිත්‍යානුකූල භාරදීමක් සිදු නොවේ.

10.5 දරුවන්ගේ කරුණු අමතක කිරීම

දික්කසාදය ගැන පමණක් සිතා දරුවන්ගේ නඩත්තුව, පාසල්, වෛද්‍ය අවශ්‍යතා සහ සම්බන්ධතා පිළිබඳ නියෝග නොඉල්ලීම පසුව ගැටලු ඇති කළ හැක.

10.6 නඩුවට සහභාගී නොවීම

සිතාසි ලැබුණු පාර්ශ්වයක් නීතිඥ උපදෙස් නොගෙන අධිකරණයට නොපැමිණියහොත් ඒකපාර්ශ්වික ක්‍රියාමාර්ග සිදුවිය හැක. එවැනි අවස්ථාවක වහාම නීතිමය උපදෙස් ලබාගත යුතුය.

11. 2024 අංක 43 පනතෙන් ජනතාවට ඇති ප්‍රායෝගික පණිවිඩය

මෙම පනත දික්කසාදය “පහසු” කරන පනතක් ලෙස හෝ දික්කසාදයට නව හේතු ලබාදෙන පනතක් ලෙස තේරුම් ගැනීම නිවැරදි නොවේ. එහි ප්‍රායෝගික පණිවිඩය මෙසේ සාරාංශ කළ හැක:

- අධිකරණය සහ පාර්ශ්වයන් සතුව නිවැරදි සම්බන්ධතා තොරතුරු තිබිය යුතුය;
- නඩු ලේඛන භාරදීමේ සාක්ෂි සහ වාර්තා නිසි ලෙස තබාගත යුතුය;
- තාක්ෂණික ක්‍රම භාවිත කළත් නීතිමය ක්‍රමවේදය අත්හැරිය නොහැක;
- රටින් පිටත සිටින හෝ සොයාගත නොහැකි පාර්ශ්වයන් සම්බන්ධ නඩු සඳහා අධිකරණ අනුමත විකල්ප ක්‍රියාමාර්ග තිබිය හැක;
- නඩුවට සහභාගී නොවීමෙන් නඩුව නතර නොවිය හැකි අතර, නිසි දැනුමදීමෙන් පසු ඒකපාර්ශ්වික නියෝග ඇති විය හැක;
- දික්කසාදයේ මූලික නීතිමය හේතු තවමත් අදාළ විවාහ නීතිය සහ අදාළ නීතිමය සාධක අනුව

නිර්ණය වේ.

නිගමනය

දික්කසාදය යනු විවාහ සම්බන්ධතාව අවසන් කිරීම පමණක් නොව, නීත්‍යානුකූල අයිතිවාසිකම්, දරුවන්ගේ සුභසාධනය, නඩත්තුව, දේපළ සහ අනාගත ජීවිතයට බලපාන අධිකරණ ක්‍රියාවලියකි. එබැවින් නඩුවක් ගොනු කිරීමට පෙර අදාළ විවාහ නීතිය, දික්කසාදයට ඇති නීත්‍යානුකූල හේතු, සාක්ෂි, අධිකරණ බලය සහ ඉල්ලා සිටින අතුරු සහන පිළිබඳ පැහැදිලි අවබෝධයක් තිබිය යුතුය.

2024 අංක 43 දරන සිවිල් නඩු විධාන සංග්‍රහය (සංශෝධන) පනතේ වැදගත්කම වන්නේ, එම නඩු ක්‍රියාවලිය නවීන සන්නිවේදන ක්‍රමවලට—නිවැරදි ලිපින, ජංගම දුරකථන, විද්‍යුත් තැපැල් සහ නීතියට අනුකූල ඉලෙක්ට්‍රොනික ලේඛන භාරදීම—ගැලපෙන ලෙස සකස් කිරීමයි. එහෙත් එය දික්කසාදයට හේතුවක් නිර්මාණය නොකරන අතර, දික්කසාද නියෝගයක් ලබාගැනීමට අදාළ විවාහ නීතියේ අවශ්‍යතා සහ අධිකරණ ක්‍රියාපටිපාටිය සම්පූර්ණයෙන්ම අනුගමනය කළ යුතුය.

මූලාශ්‍රය

- ශ්‍රී ලංකා පාර්ලිමේන්තුව: **2024 අංක 43 දරන සිවිල් නඩු විධාන සංග්‍රහය (සංශෝධන) පනත**, සහතික කළ දිනය 2024 අගෝස්තු 02.
- පරිශීලකයා ලබාදුන් සිංහල PDF පිටපත: <https://fathersassociation.live/assets/civil-procedure-code-amendment-act-no-43-of-2024-sinhala.pdf>

මෙම ලිපිය නීතිමය උපදෙස් හෝ විශේෂිත නඩුවක් පිළිබඳ නීතිඥ මතයක් නොවේ.